

Trives i nord

Josefine Halbig kom til Harstad for tre og et halvt år siden, og for halvånet år siden kom Charlotte Bloess. De to tyske tannlegene har funnet seg godt til rette i Troms og har ingen planer om å flytte med det første, selv om de synes det blir lenge mellom hver gang de ser familien.

Halbig er klinikkssjef ved hovedtannklinikken i Harstad, der de er syv tannleger pluss tre tannlegepensjonister, tre tannpleiere og totalt 10 sekretærer. Ved siden av norske og tyske tannleger er det en dansk og en bosnisk tannlege ved klinikken, i tillegg til en bosnisk tannhel-sesekretær. Tidligere hadde de også en russisk tannlege som bidro til det internasjonale miljøet.

I disse dager bygger de ut klinikken, blant annet for å kunne motta to praksisstudenter fra Tromsø-utdanningen til høsten.

NÅ ELLER ALDRI • Charlotte Bloess tenkte gjennom hele studietiden at hun hadde lyst til å reise og bo utenlands en periode. Det er imidlertid vanskelig å bryte opp midt i studiene og ta deler av utdanningen ved et annet lærested enn der man har begynt, så hun valgte å vente til hun var ferdig. Men da skul-

le det skje. Valget falt på Norge etter at hun hadde hørt om blant andre Josefine, og at hun likte seg godt.

De kjente hverandre ikke fra før, men Josefine Halbig utdannet seg samme sted som Bloess, bare to år tidligere, i Erlangen ved Nürnberg. Mot slutten av studietiden fikk hun ideen om å reise til Skandinavia, og tenkte mest på Sverige i første omgang. Men så var det at Aetat dukket opp med all sin Norgesinformasjon, og det gjorde utslaget.

Etter tre måneder med intensiv norskundervisning, som de begge lovpriser, bar det nordover. Og nå snakker de flytende norsk begge to. Sammen snakker de naturligvis tysk – men etter hvert iblandet en del norsk. De har rett og slett fått sin egen kreolske dialekt. Dessuten forteller de at selv om de liker Harstadværingene veldig godt, lar det seg lett gjøre å koble dem ut når de finner det for godt. Det er en av fordelene ved å være i utlendighet. Morsmålet en

omgir seg med og hører på alle kanter når en er hjemme, lar seg ikke like lett skru av på samme måten som en evner med språket i et annet land, selv om en forstår det.

LIVET I NORD-NORGE • De to tyske jentene setter stor pris på mulighetene til friluftsliv, som er av helt andre dimensjoner enn de er vant til. Sist sommer bestrebet de seg på å bestige de ti toppene som er pekt ut av den lokale idretts- og mosjonsforeningen. Det gikk veldig fint, og som belønning fikk de hver sin kaffekopp. Til tross for at de feilberegnet litt, og brukte ni timer på en topp som de trodde skulle være en enkel ettermiddagstur. Resultatet av det var at Charlotte fikk navigasjonsutstyr av sin far, i tilfelle hun skulle gå seg bort en gang.

– Vi prøver å gå på ski også. Men det er vi ikke vant til. I hvert fall ikke langrenn. Men det er blitt noen turer, og vi

Sist sommer malte Josefine Halbig og Charlotte Bloess venteværelset ved hovedtannklinikken i Harstad. Mon tro hva de finner på i år?

liker det, selv om vi anser oss som nybegynnere.

Harstad og Erlangen har omtrent samme areal, men i Harstad bor det 23 000 mennesker, mens det i Erlangen er rundt 100 000 innbyggere. Likevel har Harstad nesten de samme tilbudene som de tyske jentene satte pris på i studietiden.

Etter tre uker var Josefine og hennes tenorsax i gang med øvelser sammen med Harstad Janitsjar. Like fort gikk det for Charlotte da hun kom til byen og søkte medlemskap i et kor. Hennes sopranstemme høres sammen med de 60 andre sangerne i Lurlokk når de har øvelse hver tirsdag kveld. Litt vanskeligere var det å finne et basketball-lag for voksne kvinner. Så her er løsningen blitt at hun i stedet er blitt trener for jente- og skolelag, noe som opptar henne tre kvelder i uken. Josefine har imidlertid funnet en gjeng med voksne damer å danse jazzballett sammen med.

I tillegg er hun kasserer i Troms tannlegeforening. Og i år som i fjor stiller hun som frivillig under festspillene i Nord-Norge, som hvert år går av stabelen i Harstad den siste uken av juni. Da tar hun sommerferie fra klinikken.

VENTEVÆRELSE SIGNERT LOLA OG FINE • Bortsett fra det, har ikke de tyske jentene mye imot å jobbe i sommerferien. I fjor brukte de til og med to av sommerferiehelgene, 72 timer hver, til å male venteværelset ved klinikken. I all hemmelighet ble litt grå og triste vegger forvandlet til en spennende jungle. Ikke minst til glede for byens barn. Kunstnerduoen Lola og Fine har også gått løs på lageret, som blant annet har fått signalrødmalt gulv.

Tekst og foto: Ellen Beate Dyvi

Kjerringa mot strømmen

I denne tid da frihet aktes lite,
kan det for nordmenn være godt å vite

at vi fostret her på hjemlig mark
en frihetshelgen, større enn Jeanne d'Arc.

Hun var av dem hvis nese det er ben i,
for hun var født prinsipielt uenig.

Hun har – fordi hun var så vrang og vrien –
fått evig liv i folkepoesien.

Og sjelden var en dame som fikk plass i
et eventyr, så eventyrlig trassig!

Hun lot seg ikke en gang overmanne
da hun ble holdt med hodet under vannet.

Da var det bare stemmen vannet kvalte.
For hun stakk hånden opp. Og hånden talte!

To fingre dannet klippende en saks.
Så drev hun opp mot strømmen som en laks.

Og over fossen lå hun samme aften
I suveren protest mot tyngdekraften!

Hun holdt på sitt. Hun var den bedre del
av det vi kaller Norges folkesjel.

Hun er vår adel. Hun er frihetsdrømmen
hvis norske navn er: Kjerringa mot strømmen.

Hun er av dem jeg gjerne skulle kjenne.
Det beste i oss er i slekt med henne.

André Bjerke